

GAZETA LWOWSKA.

Z dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 centów. Z pocztą kwartalnie 5 zł. miesięcznie 1 zł. 75 centów waluty austr. — Inscrycja w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya austryacka. — Hiszpania. — Anglia. — Francya. — Szwajcarya. — Włochy. — Niemce. — Rosya i Królestwo Polskie. — Turcya. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Wiadomości handlowe. — Kronika.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Gmina Podhoroki w obwodzie stryjskim ohowiazała się dla założenia regularnej szkoły parafialnej u siebie, wystawić własnym kosztem budynek szkolny, który ma obejmować także pomieszczenie nauczyciela, i utrzymywać go zawsze w dobrym stanie, zaś tymczasowo nająć stosowny lokal na umieszczenie szkoły i nauczyciela, tudzież sprawić potrzebne porządki szkolne i zapewnić należyta usługę w szkole.

Na wyposażenie nauczyciela, który ma pełnić także służbę dyaka, zapewniła gmina rocznie 84 zł. w. a. i zwykle dochody dyaka.

Właściciel dóbr Podhorek, W. Karol Sobota obowiązał się, dostarczyć potrzebnego drzewa budulcowego na budynek szkolny, a na opał szkoły wydawać co roku bezpłatnie z swoich lasów, przez czas swego posiadania Podhorek, 5 niz. austr. sągów drzewa, a gmina podjęła się sama wyrabiać i dostawiać własnym kosztem i ofiarowany budulec i drzewo na opał, a w razie, jeśliby z czasem ustało bezpłatne wydawanie drzewa na opał, kupować je z własnych funduszy.

Nakoniec zapewnił jeszcze pleban miejscowy X. Teodor Koczmarowski na sprawienie książek dla ubogich uczniów rocznie 1 zł. w. a. na czas swego urzędowania kapłańskiego w tej wsi.

Udowodniona temi ofiarami troskliwość o poparcie oświaty między ludem wiejskim podaje c. k. galicyjskie namiestnictwo z naczytem uznaniem do wiadomości powszechnej.

Sprawy krajowe.

(Posiedzenie izby deputowanych z 13. lipca.)

Posiedzenia zagajone o godzinie wpół do jedenastej.

Prezes dr. Hein.

Na ławie ministeryalnej pp. hr Rechberg, Schmerling, Plener, Lasser, baron Pratobewera, hrabia Wickenburg i kontradmirał Willestorff.

Protokół odczytany i przyjęty ze sprostowaniem Prażaka.

Brauner powołując się w obszerniej mowie na dyskusję wczorajszą usprawiedliwia Czechów z zarzutu im czynionego, że zaludniają urzędnikami i germanizują wszystkie kraje koronne monarchyi. Wzywa aby na rzecz tę zapatrywać się ze stanowiska pojednawczego, w duchu miłości bratniej, zdrowym rozumem. Prawda, że Czechy przewyższają w tym względzie mnogością swoją inteligencyę innych krajów, lecz gdzież tego przyczyna. Urzędnik się nie rodzi, lecz wychowują go publiczne zakłady naukowe. Czechy przez długie lata nie miały szkół realnych. Ludność jest tam obojętna i ciekawa do nauki. Uczęszczala licznie do szkół. Gimnazya czeskie wydawały samych urzędników. Teraz zaczyna być nieco inaczej. Minister Lasser wyraził wczoraj zasadę, że posłuszeństwo rozkazom swych przełożonych jest najpierwszym obowiązkiem urzędnika. Tej właśnie zasady trzymali się urzędnicy Czesi. Od ministerstwa zależy, aby urzędnicy stali się tem czem być powinni. Mowca ubolewał, że z ust ministrów słyszał tu wyrzeczoną zasadę, że rząd nie troszczy się o genealogię swych urzędników. Nawet absolutyzm dawnego rządu wymagał od urzędników znajomości języka krajowego. Sądzi, że rząd austryacki nie zechce i nie będzie mógł germanizować swych krajów tak jak rząd pruski swe prowincye polskie. Kończy życzeniem, aby wynurzone tu jego oświadczenie przyczyniło się w kwestyi tej i podobnych do braterskiego pojednania.

Minister Lasser. Zgadza się z tem, aby tęcza pojednania zastąpiła wczorajsze burze. Zaprzecza, aby się miał wyrazić, że dobyte jest zeby urzędnik rozumiał język rządowy, i prostuje to odwołując się, że przeciwnie powiedział, że jest w widokach rządu, aby kazden urzędnik znał język miejscowy gdzie urzęduje.

Minister Pratobewera odwołuje się podobnie do izby, czyli wyraził się choćby jednym słowem wczoraj z ubliżeniem dla narodowości czeskiej. Narodowość czeska nie ma bynajmniej powodu uskarzać się — dowodem tego są między innymi biesiady, powołanie uczonego czeskiego do izby panów i t. p.

Hauschild oddaje zupełną słuszość słowom ministra, że nie ubliżył nikomu; dodaje, że zacność Czechów jako urzędników jest wyższa nad wszelkie zarzuty, szczególnie w sądownictwie w Czechach.

Udzielono następnie kilka urlopów. Petycye odczytano w treści i odesłano do wydziału.

Dep. Schindler zapowiedział następującą interpelacyę do ministerstwa finansów:

Koncesye na te koleje żelazne, które przeszły na własność akcyonaryszów kolei południowej jako to kolei wschodniej i t. d. zawierają sprzeczne z sobą warunki. Wypada wydać nową obszerną koncesyę w drodze konstytucyjnej, iż jest to ciężar skarbu państwa. Najważniejsze widoki ekonomiczno polityczne i strategiczne wchodzi tu w grę, tem bardziej, że koncesya wydana przedsiębiorcom zagranicznym, zaczętem może to zagrozić krajowemu handlowi i innym widokom państwa. Czyli pan minister finansów zamierza przedłożyć nową koncesyę radzie państwa, lub czyli chce nową tę koncesyę wydać bez udziału w tej sprawie rady państwa.

Minister finansów odpowie na jednym z najbliższych posiedzeń na następujące interpelacye:

1. Na intepelacyę Dworzaka względem kopalni przybramskich, gdzie koszta zarządu są w nierównym stosunku do uzyskiwanego przychodu. Pomyślność bytu materialnego mieszkańców tamtejszych okolic zależy od ilości odbytu. Powstrzymanie robót spowodzi wielką nędzę, a obawa w tym względzie jest powszechna. Na jak długo powstrzymano roboty. Czyli względy narodowo-ekonomiczne nie nakazują rozpoznać nanowo robót przedzej niż było pierwotnym zamiarem? Czy na wszelki wypadek pomyślano o tem, aby przynajmniej produkować tyle, aby zaspokoić własne potrzeby.

2. Na interpelacyę Wintersteina do ministerstwa handlu względem zamierzonej wystawy przemysłowej w r. 1864. Czy kwestyę tę podniesioną jeszcze w r. 1859 zamierza ministerstwo załatwić skutecznie i urządzić wystawę w r. 1864?

3. Na interpelacyę dep. Porenty do ministerstwa stanu względem zaprowadzenia języka włoskiego jako wykładowego w szkołach w Tryeście. Nowy rok szkolny zbliża się. Czy rząd zamierza zatwierdzić zapadłą w tym przedmiocie uchwałę sejmu tryestyńskiego i wykonać ją?

Dep. Schupper wnosi: Kraje koronne mają niezwłocznie na zasadzie autonomii przedsięwziąć rewizyę systemu naukowego w szkołach średnich.

Wniosek ten poparty.

Następuje trzeci odczyt sformułowanego na posiedzeniu wczorajszym projektu regulaminowego.

Poczem zabiera głos dep. Brinz jako sprawozdawca większości wydziału w sprawie o lennictwa.

Większość wydziału przyznaje kompetencyę w tej sprawie ternajmniej radzie państwa, iż chodzi tu o zniesienie praw lenniczych, co jest zmianą w ustawodawstwie cywilnem, zaczętem wchodzi niezaprzeczenie w zakres kompetencyi ściślejszej rady państwa. Mowca przyznaje sejmom krajowym tylko pewne opiekuńcze prawa, lecz nie przyznaje im mocy prawodawczej. Cała ta sprawa we wszystkich swych szczegółach jest sprawą czysto sądowniczą — nie można zatem pozostawiać ją sejmom krajowym, byłoby to niebezpiecznie sprzecznie z duchem ustawy zasadniczej. Co do samej rzeczy wydział jednomyślnie oświadczył się za zniesieniem ich za indemnizacyą.

Prezes odczytuje imiona mowców, którzy się zapisali do dyskusyi ogólnej i specjalnej.

Prażak zabiera głos jako sprawozdawca mniejszości wydziału. Dowodzi, że lennictwa nie są instytucyą prywatnej natury. Wnosi aby sprawę tę jako ściśle krajową odesłać do sejmów krajowych.

Minister Lasser w obszerniej mowie zbija zdanie mniejszości wydziału, i przemawia za załatwieniem tej sprawy w radzie państwa.

Po mowie ministra Lassera prezes zamknął posiedzenie o godzinie pół do drugiej.

Przyszłe posiedzenie we wtorek o godzinie dziesiątej. Na porządku dziennym.

Sprawy bieżące według §. 25 regulaminu do wiadomości izby. — Rozprawy nad sprawozdaniem wydziału w sprawie lennictw.

Wykaz

wydatków i przychodów uprzywil. austr. banku narodowego.
W pierwszym półroczu 1861.

Wydatki.

Na podatek dochodowy od dywidend akcyj wraz z dodatkiem na potrzeby krajowe, komunalne i wojenne	420.310 zł. 78 ⁵ c.
Na płace urzędników, rekwizyta kancelaryjne, transporta pieniężne, sprawunki, koszta druku, należność stęplowa, na kupony pierwszego półrocza, wydatki domowe i inne	419.905 zł. 15 c.
Na koszta fabrykacji banknotów	326.940 zł. 99 c.
	<hr/>
	1,167.156 zł. 92. ⁵ c.
Saldo	5,199.676 zł. 83 c.
	<hr/>
Suma	6,386.833 zł. 75 ⁵ c.

Przychody.

Za odsetki od eskomptowanych efektów w Wiedniu i w filialnych zakładach eskomptowych w kwocie 139,169.203 zł. 59 c. 1,609.416 zł. 52 c.	
Z tego potrąciwszy kwotę odsetek, od tych efektów, które po 30. czerwca 1861 przypadły	308.294 zł. 4 c. 1,301.122 zł. 48 c.
Za odsetki i należności od zaliczek na zastawy w Wiedniu i w filialnych zakładach pożyczkowych, w kwocie 118,284.400 zł. 2,001.101 zł. 33. ⁵ c.	
Z tego potrąciwszy kwotę odsetek od tych zaliczek, które po 30. czerwca 1861 przypadły	423.992 zł. 42 c. 1,577.108 zł. 91. ⁵ c.
Przychody hipotecznego oddziału kredytowego	2,165.920 zł. 54. ⁵ c.
Z tego potrąciwszy kwotę odsetek za drugie półrocze 1861 i kwotę przypadającą za uprocentowanie listów zastawnych	1,637.142 zł. 82 c. 528.777 zł. 72. ⁵ c.
Za odsetki od zaliczek danych w roku 1859 wysokiej administracji państwa w banknotach	990.000 zł. — c.
Za odsetki od różnych efektów i od reszty korzyść przynoszącego majątku banku	1,671.418 zł. 29. ⁵ c.
Za przychody funduszu rezerwowego	271.587 zł. 52 c.
Za prowizye od asygnacji bankowych	26.818 zł. 82 c.
	<hr/>
	6,366.833 zł. 75. ⁵ c.
Za 150.000 akcyj wynosi półroczna dywidenda po 28 zł. za akcję	4,200.000 zł. — c.
Kwota korzyści na drugie półrocze 1861	999.676 zł. 83 c.
	<hr/>
Suma	5,199.676 zł. 83 c.

Hiszpania.

(Sprawa powstania w Loja.)

Madryt, 9. lipca. Przeszło 200 powstańców z Loja, a między nimi i przywódzca ich są już w ręku rządu i stawieni będą przed sądem wojennym. *Korespondencya* powiada, że rząd wykona ściśle wyrok sądu wojennego.

Podług korespondencji w *Epoca* wynosiła liczba powstańców w Loja do 2000, uzbrojonych częścią w strzelbę a częścią w broń sieczną. Wielu z nich jednakże zmuszeni zostali do udziału tylko groźbą i przemocą. Przywódzca Perez umknął jeden z pierwszych, poczem inni rozbiegli się z największą trwogą. Loja była wieczorem po ich ucieczce uroczyste oświetlona; znakomitsi mieszkańcy miasta przedstawiali się generałowi Serrano. Rokoszanie mieli zamiary komunistyczne i prawił o podziale dóbr.

Gazeta madrycka pisze: „Zbiegi demokratyczno-republikańsko-socjalistycznej party z Loja rozproszyli się zupełnie. Jedna tylko banda w liczbie do 350 ludzi pod dowództwem Pereza uwiłała się 5. zrana w okolicy Alkamy, gdzie ją ściagała kolumna wojska.“

Jak donosi *Cronica* otrzymali wszyscy żołnierze, zatrudnieni przy kolejach żelaznych rozkaz, stawić się do swoich korpusów.

Anglia.

(Nowiny dworu. — Wojenne okręta w porcie Korfu.)

Londyn, 11. lipca. W Irlandyi robią wielkie przygotowania na przyjęcie Królowy, której tą razą towarzyszyć będzie książę Cambridge a podobno i prezydent ministrów. Słychać z pewnością, że Królowa odwiedzi przy tej sposobności księcia Leinster, wicehrabiego Castlerosse i pana Herberta.

— Następujące angielskie okręta wojenne stały d. 28. z. m. w porcie Korfu; parowiec śrubowy „Cäsar“, mający 90 dział, (okręt pawilonowy Rear — admirała Daeres); „Arion“ o 91, „Queen“ o 86 i „Wiktor Emanuel“ o 91 działach; — parowa szalupa „Gannet“ i łódź kanonierska „Intrepid“ (6). Wiele innych angielskich okrętów wojennych ma tu przybyć z Bejrutu.

W izbie wyższej zaproponował hrabia de Grey and Ripon drugie odczytanie bilu względem rady wschodnio-indyjskiej. Hrabia Ellenborough oświadczył się przeciw ustawicznemu odnawianiu rządowej maszyny indyjskiej i miałby w najnowszym odnowieniu niejedno zarzucić, nie chce jednak żadnego wniosku przeciw temu rozporządzeniu przedkładać. Książę d'Argyll bronił bilu, nadmienając, że mało albo wcale nie zmienia stosunków między generalnym gubernatorem a radą. Poczem następuje drugie odczytanie bilu. — W izbie niższej przyzwolono w Komitecie subsydyów na różne pozycje służby cywilnej. Bil, względem utworzenia dwóch nowych miejsc w parlamencie w miejsce Sudbury i St. Alban, odczytany po raz trzeci, został przyjęty.

Francya.

(Pobyt Cesarza w Vichy. — Zmiany w dyplomacji. — Proces Miresa. — Wiadomości bieżące. — Korespondencya w sprawach austriackich. — Doniesienia z Tongkingu.)

Paryż, 11. lipca. Ostatnich dni udzielał Cesarz więcej audyencji, niż się to zgadza z zamiarem jego pobytu w Vichy, i dla tego postanowił za radą swoich lekarzy, od dnia dzisiejszego nie przyjmować nikogo więcej.

— W niedzielę, pisze *Monitor*, przedstawiał park w Vichy szczególniejszy widok. Do 10.000 włościan zeszło z gór Forez i Auvergne z żonami i dziećmi i rozłożyli się taborem w parku, by powitać Cesarza, co też nastąpiło, gdy Cesarz szedł do kościoła a później używał zwykłej przechadzki. Wieczorem dozwolono im zbliżyć się do wili cesarskiej, gdzie też cisnęli się z okrzykami radości. Cesarz robi codziennie wycieczki w okolicy Vichy.

— *Patrie* donosi: Hrabia Arese ukończył już swoją nadzwyczajną misję u Cesarza i odjeżdża z powrotem do Turynu, a w Paryżu oczekują wkrótce przybycia pana Nigry, przeznaczonego na reprezentanta Królestwa Włoch przy dworze francuskim.

— Bliskie zmiany w sferze dyplomatycznej są zawsze jeszcze przedmiotem rozmowy. Tak słychać między innymi, że p. Salignac-Fenelon, teraz poseł w Frankfurcie, ma zastąpić księcia Latour d'Auvergne, który zajmie miejsce pana Lavalette w Konstantynopolu; zaś p. Lavalette uda się do Rzymu na miejsce Grammonta. Jak donosi *Patrie*, odplynie Lavalette 17. b. m. ze Stambułu do Francji. Nowy poseł w Brukseli, p. Talleyrand, rozpoczął już swoje urządowanie; poprzednik jego, p. Montessuy, pożegnał Króla 8.

— Dziś o godzinie 1½ ogłoszony został wyrok w sprawie Miresa. Oskarzenie o nadużycie zaufania w sprawie kolei Pampe-luny zostało odrzucone. Natomiast przyznano Miresowi winę oszustwa dla mniemanej eksekucji 363 klientów, tudzież nadużycia zaufania przy sprzedaży 21.000 akcyj kasy kolei żelaznej za pomocą żyrantów, a nakoniec rozdawania nicistniejących dywidend. Za to skazani zostali Mires i Solar każdy na 5letnie więzienie, 3000 fr. grzywny i koszta procesu. Hrabia Simeon, jako prezydent rady administracyjnej, skazany jest solidarnie na zwrócenie kosztów. Innych radców administracji, między tymi Pontalbę, uwolniono, ale teraz wydadzą im proces strony prywatne. Mires przeraził się wielce swym wyrokiem, łamał ręce i kilkakrotnie skrzyknął głośno. W publiczności objawiało się przykre wzruszenie; nikt niewątpił wprawdzie, że winowajcy będą skazani, ale niesądono, by miała zapaść najwyższa kara.

— *Pays* zaprzecza wiadomości o mianowaniu admirała Board gubernatorem Kochinchiny.

Przeznaczony do Kochinchiny kontyngens wojska odplynął dziś z Tulonu.

— *Monitorowi* piszą z Mnichowa z 8. b. m.: „Oświadczenie ministra stanu Schmerlinga na posiedzeniu rady państwa z 2. b. m. co do powodów, które skłoniły Cesarza nie zezwolić na przyjęcie adresu sejmu węgierskiego, sprawiło nowy zwrot w kwestyi węgierskiej. Minister zrobił zastrzeżenie co do praw korony, które naruszał ten adres. Wyrządziłby niesprawiedliwość gabinetowi, toby niechciał przyznać, że broniąc praw Monarchy, pozostawił otwartą drogę do pożądanego zbliżenia się. Osnowa reskryptu, który Cesarz Franciszek Józef przesłał sejmowi węgierskiemu, świadczy o słuszności tego twierdzenia. Ten dokument odznacza się cechą umiarkowania i wzywa Węgrów, ażeby zastosowali się do sejmu koronacyjnego z roku 1790, zmienili adres i przedłożyli w formie odpowiedniej powadze korony. Nie można było zaprawdę okazać wyraźniej, że rząd pragnie szczerze używać wszelkich możliwych środków porozumienia, by naprowadzić Węgrów na właściwą drogę.“

Szwajcarya.

(Rozprawy w radzie związkowej.)

W radzie związkowej rozpoczęły się narady nad budżetem na r. 1862. Podajemy ustęp z mowy, którą zagaił prezydent rady narodowej:

Wkrótce upływie lat 30, gdy książę Ludwik Napoleon Bonaparte udzielił Szwajcaryi rady w przedmiocie organizacji wojskowej następującemi słowy pełnemi bystrego poglądu i mądrości. Gdy Cesarz Napoleon mówił o podatkach, które potrzeba było koniecznie wówczas nałożyć rzekł: Lepiej gdy ojczyzna jest w potrzebie płacić podatki samemu sobie, niż później płacić je Rosyi lub Austrii. Któż się w tem nie zgodzi ze słowami bohatera? Gdy już płacić koniecznie potrzeba, lepiej za te pieniądze zabezpieczyć sobie środki obrony, a gdy potrzeba krew przelewać, lepiej i szlachetniej jest przelać ją na własnej ziemi w jej obronie, jak na obcych pobojo-

wiskach. Nie zaniedbujemy zatem nic co potrzeba do naszej obrony uzupełnimy uzbrojenie armii związkowej, obwarujemy twierdze, zbudujemy drogi aby ułatwić komunikacye wojskom naszym. Zapewne, że nie możemy się ludzi w tej mierze. Pomimo wszelkich usiłowań jesteśmy i pozostaniemy małym krajem. Lecz kraj ten należy być uzbrojony więcej będzie wzhudzał poszanowania, niżbyśmy sami mogli się spodziewać.

Włochy.

(Wiadomości bieżące. — Posiedzenie w izbie. — Pismo kardynała Nardi.)

Sardynia. Podróż Króla Wiktora Emanuela do Neapolu, jak donoszą listy w *Pays* z 9. z Paryża, a z Turynu z 7. lipca, jest stanowczo uchwalona. Nie wiadomo tylko kiedy, w którym czasie nastąpi, ale jak się zdaje wkrótce. Król ma na względzie przytem tak życzenia ludności jako też polityczne interesa wielkiej wagi. Za pierwszy powód do podróży Króla, podają według turyńskiego korespondenta do *Gazety Kolońskiej*, że Król zastrzegł sobie własnoręcznie podpisać konwencye z dwoma towarzystwami kolei żelaznych, których koncesye potwierdziły najnowsze głosowania parlamentu. A przytem spędziewają się w kołach rządowych, że obecność Wiktora Emanuela na południu ułatwi przywrócenie spokojnych stosunków bez użycia ostatecznych środków. *Italie* z 7. lipca donosi o odejździe Cialdiniego do Neapolu z tym dodatkim, że otrzymał rozkaz przytłumić całą siłą rozboje bandytów na prowincjach, które już nie zasługują na nazwę wojny domowej, surowości i sprężystości wymaga już sama ludzkość, jako też polityka.

— Na posiedzeniu izby dnia 4. lipca przyszło do scen burzliwych, tak że prezydent musiał nakryć głowę i przerwać na niejaki czas posiedzenie. Chodziło o paragraf ustawy kolei żelaznej dla Włoch południowych, według którego przy obsadzaniu miejsc miano mieć wzgląd najszczególniej na wysłużonych wojowników walecznych. Ricciardi żąda, ażeby cztery piątych części wszystkich miejsc obsadzono krajowcami, a przytem dano pierwszeństwo tym, co dla sprawy włoskiej ponieśli ofiary, którzy albo wzięcia lub wygnania doznali. Temu wnioskowi sprzeciwia się Peruzzi słusznie i nadmienienia, jak niestosowna jest, kwestye czysto praktyczne traktować jako polityczne a nawet wciągać je w dziedzinę socyalną. Ricciardi obstaje przy swym wniosku i żąda, ażeby nad paragrafem imiennie głosowano. Ta usilność wywierania na izbę moralnego nacisku wyprawia większość w oburzenie; wymykają się z różnych ust drażliwe słowa; prezydent wola, dzwoni, a nakoniec nakrywa głowę. Izba dzieli się na grupy, i aż po niejaki czas następuje cisza, poczem Ricciardi odwołuje swój wniosek.

Państwo kościelne. Kardynał Nardi przesłał następujący list do *Armonii*:

Rzym, 26. czerwca. Racz pan wyświadczyć mi tę grzeczność, i powiedzieć *Perseveranzie*: 1) że nigdy nie wyjeżdżałem z Rzymu, a przeto 2) niemogłem przygotowywać konklawy w Weronie; 3) że ze względu na doskonały stan zdrowia Papieża nieprzydałaby się dziś na nie taka konklawa, a 4) że nie mogę nie powiedzieć o spisku, którego „dosza“ jestem, gdyż pierwszym obowiązkiem spiskowców jest milczenie. To tylko mogę powiedzieć, że lękam się wiele, by biedny fabrykant artykułów dla wielkich upałów niedostał pomieszenia. — Nardi.

Niemce.

(Izby wirtemberskie.)

— Na posiedzeniu izby drugiej wirtemberskiej odpowiedział minister na oświadczenie deputowanego *Holdera* względem konferencyi würtzburskich: „Obowiązkiem państw środkowych jest wypełniać swoją powinność, i jeżeli nie mogą liczyć na pomoc wielkich mocarstw, łącząc się i dokładać wszelkich starań, by na przypadek ataku Francyi mogły stawić mu opór a nie czekać na to, aż Prusy pomyślą na prawdę, czy bronić nas czy nie. Przedewszystkiem musimy wypełnić nasz obowiązek, i ten jest zamiar konferencyi würtzburskiej, względem której ostrzega mnie szanowny sprawozdawca.“

Rosya i Królestwo Polskie.

(Zakres czynności rad miejskich.)

W wykonaniu najwyższych ukazów z dnia 14. (26.) marca i 24. maja (5. czerwca), JW. p. o. namiestnika Królestwa uznał raczył za należące odtąd między innymi do atrybucyi magistratu miasta Warszawy i rady miejskiej: 1. Komisye kwaterniczą, która włączona zostaje do magistratu. 2. Wszelkie roboty inżynierskie i pobudowania w m. Warszawie z funduszów tego miasta, jako to: a) bruki, b) adamizacyę, c) kanały, d) pompy, e) mostki rynsztokowe, f) bulwarki, g) dawny most. 3. Wodociągi i oświetlenie gazem. 4. Kwalifikacye odbierania i prolongacyi konsensów na szynki w m. Warszawie.

Turcya.

(Doniesienia z Konstantynopola.)

Journal de Constantinople pisze co następuje:

Hat Sultański wydany do W. wezira Kiprisli Baszy wywrze jak najpomyślniejsze wrazenie tak w kraju, jak za granicą, jak dziś już można sądzić ze zdań rozmaitych narodowości w stolicy.

Program ten zaleca się sam jasnym i rozległym wykładem, nie potrzebuje komentarza, idziemy zatem w zdaniu naszym tylko za opinią publiczną.

Dokument ten, który ma stanowić podstawę przyszłej polityki państwa, da się streścić jak następuje:

Zatwierdzenie wszystkich praw tolerancyi i społecznego uprawienia.

Uregulowanie i porządek w wewnętrznej administracyi i finansach.

Utrzymanie karności w armii i marynarce.

Wzrost pomyślności powszechnej.

Utrwalenie kredytu państwa.

Przyjazne stosunki z mocarstwami, niezłomne uszanowanie i i dotrzymywanie zawartych przymierzy.

Journal de Constantinople czyni następnie uwagę, że hat ten poprzedziły już odpowiednie czyny.

Zmiany wielkiej politycznej i finansowej doniosłości dokonane wśród wypadków, które głębokie na umyśle orientalnej ludności wywarły wrazenie.

W końcu donosi *Journal de Constantinople*, że Sultan kazał sobie przedłożyć dokładne sprawozdanie o finansach państwa.

Dn. 1. b. m. przyjmował Sultan w pałacu Dalma Bagtsze posłów austriackiego, francuskiego, rosyjskiego i pruskiego.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Peszt, 15. lipca. Na dzisiejszem posiedzeniu *izby niższej* wniesione zostały liczne protesty gmin, miast i komitatów przeciw słowackiemu memoryałowi z Sz. Martin. Następne publiczne posiedzenie będzie we czwartek.

Paryż, 15. lipca. Dzisiejszy *Monitor* donosi: Używanie kąpieli w Vichy służy bardzo Cesarzowi. Mylnie było doniesienie, jakoby lekarz powołany został do Vichy. Jenerał Fleury pojechał do Turynu i doręczył Królowi Emanuelowi pismo Cesarza.

Baden-Baden, 14. lipca. Dziś zrana, gdy Jego Mość Król pruski używał przechadzki, popelniony został zamach na jego osobę wystrzałem z pistoletu. Prócz lekkiej kontuzyi na szyi nie odniósł Król żadnej rany i powrócił pieszo do swego pomieszkania. Winowajca, student lipski z Odessy, został uwięziony.

Lipsk, 15. lipca. Sprawca zamachu na Króla pruskiego nazywa się Becker, liczy 21 lat wieku i był dawniej w szkołach w Wiedniu; nie należy jednak do żadnego spisku. Wczoraj wieczorem opieczętowano tu jego pomieszkanie.

Frankfurt, 15. lipca. Podług wiadomości z Baden-Baden, podał Becker za przyczynę swego zamachu, że zdaniem jego Król pruski, którego osobiste powaza, niezdola odpowiedzieć zadaniu Niemcy. Miał też list podobnej treści przy sobie. Zresztą utrzymuje, że niema żadnych spółników.

Turyn, 13. lipca. *Opinione* sądzi, że najlepszym środkiem do uspokojenia Neapolu byłoby: mianować Cialdiniego jeneralnym Namiestnikiem prowincyi neapolitańskich.

Senat przyzwolił pożyczkę 60 głosami przeciw 3.

Niedyolan, 14. lipca. *Perseveranza* pisze: W Neapolu ma ludność podać prośbę do rządu, by nie przyjmował dymisji San Martina. Cialdini z cywilnym intendantem ad latus ma oczyszczać teraz prowincye neapolitańskie z powstańców. — Podług urzędowej gazety neapolitańskiej ustąpili powstańcy po ostatniej potyczce w Monte Falcione do Lapiro, gdzie ściga ich wojsko.

Wiadomości handlowe.

Ceny przeciętne zboża i innych artykułów od 15. do 30. czerwca b. r. na targach w Buczaczu, Haliczu, Manasterzyskach, Nadwórnie, Stanisławowie i Tłumaczu.

	Miejsce targu					
	Buczacz	Halicz	Manasterzyska	Nadwórna	Stanisławów	Tłumacz
	zr. cen.	zr. cen.	zr. cen.	zr. cen.	zr. cen.	zr. cen.
waluty austriackiej						
Mec pszenicy . . .	4 50	5 .	4 50	5 .	5 25	4 50
„ żyta . . .	3 .	4 .	3 50	3 50	3 56	3 50
„ jęczmienia . .	2 .	2 80	2 55	2 60	2 80	2 50
„ owsa . . .	1 40	1 30	1 25	1 60	1 60	1 75
„ breczki . . .	2 50	. .	2 20
„ kukurudzy . .	3 .	4 .	2 80	3 20	3 .	2 80
„ kartofli . . .	1 30	1 80	1 68	. .
Cetnar siana . . .	1 36	95	1 30	94
„ nasienia koniczy
Sąg drzewa twardego	6 .	6 50	5 .	5 25	7 65	12 60
„ „ miękkiego	5 .	4 50	4 .	4 20	4 50	10 50
Funt mięsa wołowego	. 11	. 12	. 11	. 12	. 14	. 14
Mas okowity 40	. 51	. 60	. 60	. 65	. 41

(Targ na woly rzeźne w Wiedniu)

Wiedeń, 13. lipca. (Raport tygodniowy od 7. do 13. lipca.) Spęd bydła na targu liczył 2755 sztuk, wagi 495 — 660 Z na sztukę. Z tego sprzedano dla Wiednia 1813 sztuk. Cena przeciętna wypadła na 18 zł. 50 c. do 32 zł. na cetnar, a 142 zł. 50 c. do 211 zł. 50 c. w. a. na sztukę.

